

hvorefter de processuelle frister, som løber fra dommens afsigelse, regnes fra dommens forkyndelse for sagsøgte, når denne er dømt som udebleven, uden at stævningen er blevet forkyndt, og § 165, stk. 2, blev ændret, således at udgiften ved forkyndelsen af disse domme afholdes af den, som har begæret forkyndelsen. Reglerne indebærer, at sagsøger, for at kunne få dommen fuldbyrdet i fogedretten, skal lade den forkynde for sagsøgte, idet dommen først kan fuldbyrdes 14 dage efter forkyndelsen, jf. retsplejelovens § 480.

En undersøgelse foretaget af Justitsministeriet i august/september 1995 viste, at 17 byretsembeder ud af 82, herunder de 5 præsidentledede byretter i København, Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, på daværende tidspunkt anvendte de nye regler, hvorefter der ikke sker forkyndelse af stævningen, men fremsendelse af denne ved almindeligt brev til sagsøgte.

Af undersøgelsen fremgik bl.a., at ordningen generelt har været en fordel for embedernes sags ekspedition, men 11 ud af de 17 embeder fremhævede, at stævningmænd og advokater var utilfredse med ordningen.

Advokatrådet har tilkendegivet, at reglerne bør ophæves, idet de medfører et meget betydeligt administrativt arbejde for advokaterne, som skal sørge for dommens forkyndelse.

Der har også været en række andre problemer med ordningen, bl.a. i de sager, hvor der ved dommen tillægges statskassen omkostninger. Problemet har her været, om retten ved inddrivelse af omkostningerne selv skulle lade dommen forkynde, eller om retten kunne anvende den af sagsøger forkyndte dom, og om retten i så fald skulle betale en del af forkyndelsesomkostningerne.

4.9.2. Forslaget

I reformforslaget fra Advokatrådet og Den Danske Dommerforening foreslås det, at alle borgerlige sager indledes med en egentlig forkyndelse af stævningen ved rettens foranstaltning.

Justitsministeriet er enig i, at de praktiske vanskeligheder for advokater m.v. ved forkyndelse af de udeblivesdomme, der bliver afsagt på grundlag af stævninger, som ikke er forkyndt for sagsøgte, har vist sig at overstige de fordele, der for nogle retter har været forbundet med ordningen. Det må endvidere anses for hensigtsmæssigt, at retternes fremgangsmåde ved behandling af civile sager på dette punkt bliver ensartet, således at advokaterne kan anvende samme praktiske fremgangsmåde ved udtagelsen af stævninger ved alle byretter.

Det foreslås derfor i overensstemmelse med reformforslaget, at bestemmelsen i § 350, stk. 2, hvorefter retten kan bestemme, at stævningen ikke skal forkyndes, ophæves. Dette indebærer, at retten i alle civile sager, skal lade stævningen forkynde for sagsøgte. En eventuel udeblivesdom vil herefter ikke skulle forkyndes. Endvidere foreslås en række konsekvensændringer, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, 13, 15, 17, 18 og 33.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 14.

4.10. Efteruddannelse af advokatfuldmægtige

4.10.1. Gældende ret og baggrunden for forslaget

Ret til at få beskikkelse som advokat har enhver, der er myndig og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, og som ikke har anmeldt betalingsstandsning og ikke er under konkurs. Endvidere skal den pågældende have bestået juridisk kandidateksamen og i mindst 3 år have været i praktisk juridisk virksomhed, jf. retsplejelovens § 119, stk. 2.

Praktisk juridisk virksomhed består i deltagelse i almindelig advokatvirksomhed, herunder behandling af retssager, som autoriseret fuldmægtig hos en advokat, der udøver advokatvirksomhed, eller i arbejde i en juridisk stilling ved domstolene, anklagemyndigheden eller politiet, hvori behandling af retssager indgår som en væsentlig del, jf. retsplejelovens § 119, stk. 3. Der er dog efter retsplejelovens § 199, stk. 4-5, mulighed for også at meddele beskikkelse på grundlag af andre former for juridisk virksomhed.

Efter retsplejelovens § 119, stk. 6, kan justitsministeren fastsætte regler om, at gennemførelsen af en teoretisk efteruddannelse på områder af særlig betydning for advokater er en betingelse for at få beskikkelse som advokat. Sådanne regler er fastsat i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 1129 af 13. december 1996 om obligatorisk efteruddannelse som betingelse for at få beskikkelse som advokat. Bekendtgørelsen finder anvendelse for personer, der har bestået juridisk kandidateksamen efter den 1. januar 1997.

Bekendtgørelsen er udarbejdet på grundlag af en rapport om obligatorisk efteruddannelse af advokatfuldmægtige afgivet af en arbejdsgruppe under Justitsministeriet. I arbejdsgruppen deltog repræsentanter for Justitsministeriet, Advokatsamfundet, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Politifuldmægtigforeningen samt Københavns og Århus Universitet.